

Sygn. akt V KK 187/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **D. E.** ,
skazanego z art. 279 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 3 lipca 2020 r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 21 listopada 2019 r., sygn. akt XVII Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w R.
z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 21 listopada 2019 r., sygn. akt XVII Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...), sformułowany został wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu pierwszej instancji, z uwagi na oczywistą zasadność kasacji. Uzasadniając wniosek obrońca skazanego zaakcentował wagę podniesionych naruszeń, zwłaszcza prawa do obrony D. E. oraz jego sytuację rodzinną – potrzebę łożenia na utrzymanie dwojga dzieci, a także fakt leczenia psychiatrycznego skazanego.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym wstrzymanie wykonania orzeczenia, w związku z wniesieniem kasacji, wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, który podlega bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.). Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14, LEX nr 1566739; zob. też np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18, LEX nr 2506098; 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820, z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNwSK 2006/1/196, z dnia 8 września 2004, V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513*). Ponadto należy mieć na względzie to, czy wykonywanie orzeczenia nie narazi skazanego na poważne i w zasadzie niepowetowane dolegliwości, co w pierwszej kolejności odnosi się do odbywania kary pozbawienia wolności i może zaistnieć zwłaszcza w wypadku, gdy realnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18, LEX nr 2449778*). Chodzi zatem o sytuację, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien ponieść (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2019 r., V KK 263/19, LEX nr 2685455*).

W świetle zaprezentowanych poglądów judykatury, nie przesądzając kwestii trafności zarzutów podniesionych w kasacji, należy uznać, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania ich zasadność nie jawi się jako oczywista bądź w wysokim stopniu prawdopodobna, lecz wymaga szczegółowej analizy, co nastąpi na rozprawie. Wolno na marginesie zauważyć, że oskarżyciel publiczny, w odpowiedzi na kasację, wniósł o uznanie jej za oczywiście bezzasadną.

Z tego względu bez znaczenia dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia pozostaje sytuacja rodzinna skazanego i jego stan zdrowia psychicznego. Tego rodzaju okoliczności mogą natomiast stanowić podstawę odroczenia wykonania kary (zob. art. 150 § 1 k.k.w. i art. 151 § 1 k.k.w.).

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.